

ଯାକୁବକ ପତ୍ର

1 ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନଣେ ସେବକ ଯାକୁବ, ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବ୍ୟାପି ହୋଇ ରହିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ନଶାଏ ।

ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଜ୍ଞାନ

2ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବା କିନ୍ତୁ ଏପରି ହେଲାବେଳେ ଭୂମ୍ଭେମାନେ ଅଧିକ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ । 3କାରଣ ଭୂମ୍ଭେ ନାଶିଛ ଯେ, ଏହି ଅସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକ ଭୂମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରେ, ଓ ଏଗୁଡ଼ିକ ଭୂମ୍ଭର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନନ୍ଦାଏ । 4ଭୂମ୍ଭ କାମଗୁଡ଼ିକରେ ଭୂମ୍ଭର ଧୈର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଦିଅ । ତେବେ ଯାଇ ଭୂମ୍ଭେ ସିଦ୍ଧ ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଭୂମ୍ଭର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ଭୂମ୍ଭେ ପାଇବ । 5କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭ ଭିତରୁ ଯଦି କେହି ଜ୍ଞାନର ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ତାହେଲେ ଭୂମ୍ଭେ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗିବା ଉଚିତ । ପରମେଶ୍ୱର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବାରେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ଅତଏବ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମ୍ଭକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ । 6କିନ୍ତୁ ଭୂମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗିଥାଅ, ସେତେବେଳେ ଭୂମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହ କର ନାହିଁ । ସନ୍ଦେହୀ ଲୋକ ସମୁଦ୍ର ଭେଦ ଭଳି । ପବନ ଭେଦକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଏ ଓ ତଳକୁ ପକାଏ, ସନ୍ଦେହୀ ଲୋକ ସେହି ଭେଦ ଭଳି । 7-8ସନ୍ଦେହୀ ଲୋକ ଏକାଥରକେ ଦୁଇଟି କଥା ଭାବେ । ତେଣୁ ସେ କରୁଥିବା କୌଣସି ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇପାରେ ନାହିଁ । ସେଭଳି ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ କିଛି ପାଇବ ବୋଲି ଆଶା କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରକୃତ ଧନ

9ଯଦି ନଣେ ବିଶ୍ୱାସୀ ଗରିବ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଆର୍ଥିକ ଭାବେ ଧନୀ କରିଥିବାରୁ, ସେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ । 10ସେହିପରି ନଣେ ଧନୀ ବିଶ୍ୱାସୀ ଯେ ଆର୍ଥିକ ଭାବରେ ଗରିବ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଦେଖାଇ ଦେଇଥିବାରୁ, ସେ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ । ଧନୀଲୋକ ନଣକ ଘାସର ଫୁଲ ଭଳି ଝଡ଼ିପଡ଼ି ମରିଯିବ । 11ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ ହୋଇ ଅଧିକ ଉତ୍ତପ୍ତ କରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତାପ ଗୁରୁ ଗଛଟିକୁ ଶୁଖେଇ ଦିଏ । ଫୁଲ ଝଡ଼ି ଯାଏ । ସେହି ଫୁଲ ଅତି ସୁନ୍ଦର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ତାହା ମୃତ ହେଲା । ଧନୀଲୋକର କଥା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି । ସେ ତାହାର ବ୍ୟବସାୟ ଲାଗି ଯୋଜନା କରୁଥିବା ବେଳେ ମରିଯିବ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପରୀକ୍ଷା ଆସେ ନାହିଁ

12ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ଦୃଢ଼ ରହି ପାରେ, ସେ ଖୁସି ହେବା କଥା । କାରଣ, ସେ ତାହାର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଦୃଢ଼ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରି ସାରିଲା ପରେ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଅନନ୍ତ ନୀବନର ପୁରସ୍କାର ଦେବେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ସବୁ ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି । 13ଯେତେବେଳେ ନଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଏ, ସେ କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଯେ, “ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ।” କାରଣ ମନ୍ଦତା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ କାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ନାହିଁ । 14ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତା’ର ନିଜର ମନ୍ଦ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଯୋଗୁ ପରୀକ୍ଷିତ ହୁଏ । ତାହାର ମନ୍ଦ ଇଚ୍ଛା ତାହାକୁ ଭସାଇ ନିଏ ଓ ବାନ୍ଧି ରଖେ । 15ଏହି ଇଚ୍ଛା ହିଁ ପାପକୁ ନାତ କରେ । ଏହି ପାପ ବଡ଼ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନନ୍ଦ ଦିଏ ।

16ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଏହି ବିଷୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ମୂର୍ଖତାରେ ପଡ଼ ନାହିଁ । 17ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଓ ସିଦ୍ଧ ଦାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥାଏ । ଯେଉଁ ପରମପିତା ଆକାଶସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଦ୍ୟୋତିଗଣ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ତାରାଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦାନ ଆସେ । ପରମେଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ସର୍ବଦା ସମାନ ଅଟନ୍ତି । 18ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଧାରା ସେ ଆତ୍ମକୁ ନୀବନ ଦାନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର କଲେ । ତାହାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ।

ଗୁଣିବା ଓ ପାଳନ କରିବା

19ମୋ ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, କହିବା ଅପେକ୍ଷା ଗୁଣିବାରେ ବେଶି ଲାଭ ହୁଏ । ସହଜରେ ଗୁଣି ଯାଅ ନାହିଁ । 20କାରଣ ନଣେ ମଣିଷର କ୍ରୋଧ ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲାଜନୁମୋଦିତ ଧାର୍ମିକ ନୀବନ କାଟିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । 21ତେଣୁ ଭୂମ୍ଭମାନଙ୍କ ନୀବନରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଓ ମନ୍ଦ କର୍ମକୁ କାଢ଼ି ପକାଅ । ଭୂମ୍ଭର ହୃଦୟରେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ନମ୍ରତାର ସହତ ଗ୍ରହଣ କର । ଏହି ଶିକ୍ଷା ଭୂମ୍ଭର ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରି ପାରିବ । 22ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କର, କେବଳ ଯେ ଗୁଣିବ ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖାଇବା ଦରକାର । କେବଳ ବସି ରହି ଗୁଣିବା ଧାରା ଭୂମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ନିଜକୁ ଠକ୍କୁଛ । 23ଯଦି ନଣେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ କେବଳ ଶୁଣେ ଓ କିଛି କରେ ନାହିଁ, ସେ ଲୋକ ଦର୍ପଣରେ ନିଜ ମୁହଁ ଦେଖିଲା ଭଳି ଅଟେ । 24ସେ ଦର୍ପଣରେ ନିଜକୁ

ଦେଖେ ଓ ଦୂରେଇ ଚାଲିଯାଏ ଓ ଗାନ୍ଧୁ ଭୁଲିଯାଏ ଯେ, ସେ କିପରି ବଞ୍ଚୁଥିଲା । 25କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଯନ୍ତ୍ର ସହକାରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସିଦ୍ଧ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରେ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରିଥାଏ । ସେ ସର୍ବଦା ତାହା ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥାଏ । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଶୁଣେ ଓ ସେହି ଶୁଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଭୁଲିଯାଏ ନାହିଁ । ତା’ପରେ ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସେହି ଶିକ୍ଷାକୁ ପାଳନ କରେ । ଏପରି କରିବା ଦ୍ଵାରା ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ହୁଏ ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବାର ପ୍ରକୃତ ମାର୍ଗ

26ଦଶେ ଲୋକ ଭାବପାରେ ଯେ, ସେ ନିଜେ ନିଜେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସବୁ କଥା କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ତାହା କହିବା ଦ୍ଵାରା ସେ ନିଜକୁ ୦କେ । ତେଣୁ ତା’ର “ଧର୍ମ”ର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ରହେ ନାହିଁ । 27ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଧର୍ମକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ତାହା ହେଲା: ଅନାଥ, ବଧିବା ଓ ଅସହାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ଓ ନିଜକୁ ଏହି ସଂସାରର ମନ୍ଦ ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବା । ଏହି ପ୍ରକାର ଧର୍ମକୁ ପରମେଶ୍ଵର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ।

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର

2ମୋ ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଆମର ମହମାମୟ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବଞ୍ଚାଏ କର । ଅତଏବ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ । 2ମନେକର, ନିଜେ ଲୋକ ଖୁବ୍ ଦାମିକା ସ୍ଵନ୍ଦର ଲୁଗାପଟା ଓ ସୁନା ମୁଦ ପିନ୍ଧି ତୁମ୍ଭର ସଭାକୁ ଆସେ ଓ ଅନ୍ୟ ଗରିବ ଲୋକ ନିଜେ ମଇଳା ପୁରୁଣା ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ସେତିକି ବେଳେ ଆସେ । 3ତୁମ୍ଭେ ଦାମିକା ସ୍ଵନ୍ଦର ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧିଥିବା ଲୋକକୁ ଡାକି ବଶେଷ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ନିଶ୍ଚଳ କହିଥାଅ: “ଏହି ଭଲ ଆସନରେ ବସନ୍ତୁ ।” କିନ୍ତୁ ଗରିବ ଲୋକଟିକୁ କହିଥାଅ: “ତୁମ୍ଭେ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୁଅ” ବା “ମୋ ଗୋଡ଼ ପାଖର ଭୁଇଁରେ ବସ ।” 4ତୁମ୍ଭେ ଏ କଣ କରୁଛ? ଏହାଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେ କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ମହତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରୁଛ! ମନ୍ଦ ଅଭିପ୍ରାୟ ରଖି ତୁମ୍ଭେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଛ ଯେ, କେଉଁ ଲୋକଟି ଅଧିକ ଭଲ ।

5ମୋ ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଶୁଣ! ପରମେଶ୍ଵର ବଞ୍ଚାଏରେ ଧନୀ ହେବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀର ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ଯେଉଁ ଗନ୍ଧ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛନ୍ତି । 6କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ କୌଣସି ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନାହିଁ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚଳ ଯେ, ଧନୀ ଲୋକମାନେ ତୁମ୍ଭର ନୀଚତାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ଓ ସେହିମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ କଚେରୀକୁ ଟାଣି ନେଇ ଯାଆନ୍ତି । 7ଏବଂ ଯେଉଁ ମହତ୍ଵ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ନାମିତ ହୋଇଅଛ ଓ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ।

8ଗୋଟିଏ ନିୟମ, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ଉପରେ

ଆଧିପତ୍ୟ କରେ । ଗାୟରେ ଏହି ଗନ୍ଧକୀୟ ନିୟମଟି ମିଳେ: “ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀକୁ ଆତ୍ମଭୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କର ।” * ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ନିୟମ ପାଳନ କରୁଛ, ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଠିକ୍ କରୁଛ । 9କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚଳ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚଳ ଭୁଲନାରେ ଅଧିକ ମହତ୍ଵ ଦେଉଛ, ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ପାପ କରୁଛ । ସେହି ଗନ୍ଧକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିୟମ ଭଙ୍ଗ କରିବାରେ ଦୋଷୀ ଅଟ । 10ନିଜେ ଲୋକ ହୃଦୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସବୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁଥାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞାର ଅବାଧି ହୁଏ, ତାହେଲେ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଭଙ୍ଗ କରିବା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହୁଏ । 11ପରମେଶ୍ଵର କହିଛନ୍ତି, “ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କର ନାହିଁ ।” * ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ପୁନଃ କହିଛନ୍ତି, “ହତ୍ୟା କର ନାହିଁ ।” * ଅତଏବ, ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବ୍ୟଭିଚାର ପାପ କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚଳ ହତ୍ୟା କରୁଛ, ତାହେଲେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗିବା ଦୋଷରେ ଦୋଷୀ ହେଲ । 12ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭର ବଞ୍ଚର ହେବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା କହିଲବେଳେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମ କଲବେଳେ, ତୁମ୍ଭେ ଏହି କଥା ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ । 13ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦୟା ଦେଖାଇବା ଉଚିତ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଦୟା ନ ଦେଖାଇବ, ତାହେଲେ ପରମେଶ୍ଵର ବଞ୍ଚର କଲବେଳେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସେ ଦୟା ଦେଖାଇବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୟା ଦେଖାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାର ବଞ୍ଚର ହେଲବେଳେ ନିର୍ଭୟରେ ଠିଆ ହେବ ।

ବଞ୍ଚାଏ ଓ ସର୍ବକର୍ମ

14ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ଯଦି ନିଜେ କୁହେ ଯେ, ସେ ନିଜେ ବଞ୍ଚାଏ, କିନ୍ତୁ କିଛି କର୍ମ କରେ ନାହିଁ, ତାହେଲେ ତାହାର ବଞ୍ଚାଏ ମୂଲ୍ୟହୀନ । କ’ଣ ଏହି ଭଳି ବଞ୍ଚାଏ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବ? ନା! 15ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରେ ବଞ୍ଚାଏ ରଖୁଥିବା ନିଜେ ଭଲ ବା ଭଉଣୀ, ପିନ୍ଧିବାକୁ ଲୁଗା ବା ଖାଇବାକୁ ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରିପାରେ । 16ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ କହୁଛ, “ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭ ସହତ ଥାଆନ୍ତୁ! ତୁମ୍ଭେ ଉଷ୍ଣ ରୁଦ୍ଧ ଓ ଖାଇବାକୁ ପ୍ରଚୁର ପାଆ ।” ତୁମ୍ଭେ ଏଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ଖାଲି କହୁଛ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ଦିନିକି ତାହାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭର କଥାଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟେ । 17ବଞ୍ଚାଏ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହି କଥା ଅଟେ । ଯଦି ବଞ୍ଚାଏ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ନ କରେ, ତେବେ ସେ ବଞ୍ଚାଏ ମୃତ ଅଟେ ।

18ନିଜେ ଲୋକ କହିପାରେ, “ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ବଞ୍ଚାଏ ଅଛି, ପୁଣି ମୋ ପାଖରେ କର୍ମ ଅଛି । ତୁମ୍ଭେ କର୍ମବିନା ତୁମ୍ଭର ବଞ୍ଚାଏ ମୋତେ ଦେଖାଅ, ଆଉ ମୁଁ ମୋ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ

“ତୁମ୍ଭେ ... ପ୍ରେମ କର ।” ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 19:18
“ବ୍ୟଭିଚାର ... ନାହିଁ ।” ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 20:14, ଦ୍ଵିତୀୟ ବବରଣ 5:18
“ହତ୍ୟା ... ନାହିଁ ।” ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 20:13, ଦ୍ଵିତୀୟ ବବରଣ 5:17

ଦ୍ଵାରା ମୋ ବଞ୍ଚାୟ ତୁମକୁ ଦେଖାଇବି ।” 19ତୁମ୍ଭେ ବଞ୍ଚାୟ କର ଯେ, କେବଳ ନିଶେ ପରମେଶ୍ଵର ଅଛନ୍ତି; ଭଲ କଥା । କିନ୍ତୁ ଭୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହା ବଞ୍ଚାୟ କରନ୍ତି ଓ ଭୟରେ ଥରହର ହୁଅନ୍ତି ।

20ହେ ମୂର୍ଖ ଲୋକ! କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ବନା ବଞ୍ଚାୟ ଯେ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟେ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ? 21ଅବହାମ ଆମର ପିତା । ସେ ନିଜର କର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ଭାବେ ଗଣାଗଲେ । ସେ ବେଦୀ ଉପରେ ନିଜ ପୁତ୍ର ଲହରୀକଙ୍କୁ ବଳି ରୂପରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଉତ୍ତରୀ କଲେ । 22ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖ ଯେ, ଅବହାମଙ୍କର ବଞ୍ଚାୟ ଓ କର୍ମ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ କାମ କରୁଥିଲା । ତାହାଙ୍କ କାମ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତାହାଙ୍କର ବଞ୍ଚାୟ ସିଦ୍ଧ ହେଲା । 23ଏହାଦ୍ଵାରା ଶାସ୍ତ୍ରର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଯେ: “ଅବହାମ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାୟ କଲେ । ଓ ପରମେଶ୍ଵର ଅବହାମଙ୍କ ବଞ୍ଚାୟକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ସେହି ବଞ୍ଚାୟ ଅବହାମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ କଲା ।” * “ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ମିତ୍ର” * ବୋଲି ଅବହାମ ଡକା ଗଲେ । 24ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖ ଯେ, କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ନିଶେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରୁଛି । ସେ କେବଳ ବଞ୍ଚାୟ ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

25ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି, ରାହାବ । ସେ ନିଶେ ବେଶ୍ୟା ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ କର୍ମଗୁଡ଼ିକ କାରଣରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ଧାର୍ମିକ ହେଲା । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୁପ୍ତଚରମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଘରେ ସ୍ଵାଗତ କଲା ଓ ଅନ୍ୟ ବାଟଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଳାୟନ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା । 26ଆତ୍ମା ନ ଥିଲେ ନିଶେ ମନୁଷ୍ୟର ଗରୀବତା ମୃତ ହୋଇଯାଏ । ସେହିପରି ବଞ୍ଚାୟ ବର୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାଟି ସତ । କର୍ମ ନ ଥିଲେ ବଞ୍ଚାୟ ମୃତ ଅଟେ ।

କଥା କହିବାରେ ସଫଳ ହେବା

3 ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ଶିକ୍ଷକ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ନାଶ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ଶିକ୍ଷକମାନେ, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କଠୋର ଭାବରେ ବଞ୍ଚୁଚିତ ହେବୁ । 2ଆମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଅନେକ ଭୁଲ କରୁ । ଯଦି ନିଶେ ଲୋକ କୌଣସି ଭୁଲ କଥା କହି ନାହିଁ, ତାହେଲେ ସେ ନିଶେ ସିଦ୍ଧ ମଣିଷ ଅଟେ । ସେ ନିଜ ସମସ୍ତ ଗରୀବକୁ ମଧ୍ୟ ସଫଳ କରିପାରିବ । 3ଦୋଷୀମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବଗରେ ରଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଆମ୍ଭେ ଲଗାମ ଲଗାଇଥାଉ । ଆମ୍ଭେ ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗରୀବକୁ ବଞ୍ଚାଉତ କରିଥାଉ । 4ସମୁଦ୍ର ନାହାନ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ । ନାହାନ୍ତି ଆକାରରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ଏହା ପ୍ରବଳ ପବନ ଦ୍ଵାରା ଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ମଙ୍ଗଳି ସେହି ବଡ଼

ନାହାନ୍ତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି ଥାଏ । ଯେଉଁ ଲୋକ ଏହି ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଚାଳନା କରେ, ସେ ସ୍ଥିର କରେ ଯେ, ନାହାନ୍ତି କେଉଁଠାକୁ ଯିବ । ସେ ଲୋକ ଯେଉଁଠାକୁ ଚାହେଁ, ନାହାନ୍ତି ସେଠାକୁ ଯାଏ । ଆମ୍ଭ ଦିହା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବର୍ଷା ସମାନ ଅଟେ । 5ଦିହାଟି ଗରୀବର ଏକ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଙ୍ଗ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅତ୍ୟଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଗର୍ବ କରିଥାଏ ।

6ଦିହା ହେଉଛି ଏକ ଛୋଟ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଭଳି । ଯେଉଁ ଛୋଟ ଅଗ୍ନି ଶିଖାଟି ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ନିକଳରେ ନିଆଁ ଲଗେଇ ଦେଇପାରିବ । ଆମ୍ଭ ଗରୀବର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ଦିହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ମମ । କିପରି? ଦିହା ଆମ୍ଭ ଗରୀବ ମାଧ୍ୟମରେ ନିଜର ମମତା ପ୍ରସାର କରେ । ଏହା ଏପରି ଅଗ୍ନି ସୂକ୍ଷ୍ମ କରେ ଯେ, ତାହା ସମଗ୍ର ନୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । 7ଦିହା ଏହି ଅଗ୍ନିକୁ ନିରକରୁ ପାଇଥାଏ । ମଣିଷ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାର ହଂସ୍ର ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, ସରୀସୃପ ଓ ମାଛକୁ ବନ୍ଧବଭାବେ କରିପାରେ ଓ କରୁଛି ମଧ୍ୟ । 8କିନ୍ତୁ କୌଣସି ମଣିଷ ଦିହାକୁ ବଞ୍ଚାଉତ କରିପାରି ନାହିଁ । ଏହା ଅତି ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ ଓ ମମ ଅଟେ । ଏହା ଏକ ବର୍ଷାକୁ ଘାତକ ଅଟେ । 9ଏହି ଦିହା ଦ୍ଵାରା ଆମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ଓ ପିତାଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରୁ, କିନ୍ତୁ ତା’ପରେ ପରମେଶ୍ଵର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଉ । 10ଗୁଣଗାନ ଓ ଅଭିଶାପ ସେହି ଗୋଟିଏ ମୁହଁରୁ ବାହାରେ! ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଏଭଳି ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । 11ଗୋଟିଏ ସମାନ ଝରଣାରୁ ଉତ୍ତମ ଭଲ ଓ ମମ ପାଣି କ’ଣ ଝର ଆସି ପାରେ? ନା! 12ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଡମ୍ବର ଗଛରେ କ’ଣ ଦିତ ଫଳ ଫଳେ? ନା! ପ୍ରାକ୍ଷାଳିତ କ’ଣ ଡମ୍ବର ଉତ୍ତମ କରି ପାରେ? ନା! ଗୋଟିଏ ଲୁଣିଆ ପାଣିର କୁଅ କେବେ ମିଠା ପାଣି ଦେଇ ପାରେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନ

13ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ପ୍ରକୃତ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ କିଏ ଅଛନ୍ତି? ତାହେଲେ ସେ ଧାର୍ମିକ ନୀବନଯାପନ କରି ନିଜର ବଞ୍ଚିତା ଦେଖାଉ । ସେ ନିମ୍ନ ଭାବରେ ଭଲ କାମ କରିବା ଉଚିତ । ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଗର୍ବ କରେ ନାହିଁ । 14ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ନିହାତି ସ୍ଵାର୍ଥପର ଓ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ଈର୍ଷାଭାବ ଅଛି, ତା’ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଗର୍ବ କରିବା ପାଇଁ କିଛି କାରଣ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ଅହଂକାର କେବଳ ମିଛ, ଏବଂ ତାହା ସତ୍ୟକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଏ । 15ଏହିପ୍ରକାର “ଜ୍ଞାନ” ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏହି “ଜ୍ଞାନ” ସଫାରରୁ ଆସେ । ଏହା ଆତ୍ମିକ ନୁହେଁ । ଏହା ଶମ୍ଭୁତାନଠାରୁ ଆସିଛି । 16ଯେଉଁଠାରେ ଈର୍ଷାଭାବ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥପର ମନୋଭାବ ଅଛି, ସେହିଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବଞ୍ଚୁକଳା ଓ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ମମତା ଦେଖାଯାଏ । 17କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିବା ‘ଜ୍ଞାନ’ ଏହିପରି: ପ୍ରଥମରେ ଏହା ପବିତ୍ର, ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଉଦ୍ଘ ଓ ପ୍ରସନ୍ନ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଅସ୍ଵାଧିକା ବା କଷ୍ଟରେ ପଢ଼ିଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ ଓ ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରେ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସର୍ବଦା

“ଅବହାମ ... ଧାର୍ମିକ କଲା” ଆବପୁସ୍ତକ 15:6
“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମିତ୍ର” ଦ୍ଵିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ 20:7, ସିଗଲୟ41:8

ନରପେଶ ଓ ନଷ୍ଟପର ଅଟେ । 18ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶାନ୍ତପୁଣ୍ୟ ଭାବରେ ଶାନ୍ତ ପାଇଁ କାମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ନୀତିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସେଥିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟୟମାନ ପାଆନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପିତ ହୁଅ

4 ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ନାହିଁ କି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଝଗଡ଼ା ଓ ଯୁକ୍ତଚର୍ଚ୍ଚା କାହିଁକି ହୁଏ? ତୁମ୍ଭର ଝଗଡ଼ା ଓ ଯୁକ୍ତଚର୍ଚ୍ଚା ସ୍ୱାର୍ଥପର ଲକ୍ଷରୁ ଆସେ ଓ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାଦି ସୃଷ୍ଟି କରୁଥାଏ? **2**ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ଲକ୍ଷା କର, କିନ୍ତୁ ପାଅ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲିଖିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଥାଅ । ତଥାପି ତୁମ୍ଭେ ଲକ୍ଷା କରୁଥିବା ବ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇ ପାର ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ତକ୍ଷିତକ୍ଷି କରୁଥାଅ ଓ ବ୍ୟାଦି କରୁଥାଅ । ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଦରକାରୀ ବ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ମାଗି ନ ଥାଅ, ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଇ ନ ଥାଅ । **3**ବା ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ମାଗ, ତାହା ପାଅ ନାହିଁ । କାହିଁକି? କାରଣ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ତୁମ୍ଭେ ମାଗ, ତାହା ଭୁଲ ଥାଏ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଅଭିଳାଷ ପାଇଁ ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରପାର, ସେଥିପାଇଁ ସେହସବୁ ମାଗିଥାଅ । **4**ଏହାଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ବସ୍ତୁ ନୁହଁ । ତୁମ୍ଭେ ନାହିଁ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ, ନଗତକୁ ଭଲ ପାଇବା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଘୃଣା କରବା ବ୍ୟୟ ସମାନ । ଅତଏବ ଯଦି କେହି ଏହି ସଂସାରର ଅଂଶ ହେବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷା କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗତୁ କର ପକାଏ । **5**ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଭାବୁଛ କି ଶାନ୍ତ ଅର୍ଥ କିଛି ନାହିଁ? ଶାନ୍ତ କୁହେ: “ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେ ଆମ୍ଭକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅଧିକାର କରବା ନିମନ୍ତେ ଗୃହୀତ ।” **6**କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ୍ଭକୁ ଦେଇଥିବା ଅନୁଗ୍ରହ ଅତି ମହାନ ଅଟେ । ଯେପରି ଶାନ୍ତ କୁହେ: “ପରମେଶ୍ୱର ଅହଂକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିରୋଧୀ, କିନ୍ତୁ ସେ ନମ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି ।” **7**ଅତଏବ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସମର୍ପିତ କର । ଶୟତାନକୁ ବାଧା ଦିଅ, ତାହେଲେ ସେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯିବ । **8**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାପୀ ଅଟ । ଅତଏବ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନୀତିନିୟମ ପାପକୁ ପରମ୍ପରା କର । ତୁମ୍ଭେ ଏକା ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ସଂସାର, ଉଭୟର ଅନୁସରଣ କରବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ । ତୁମ୍ଭର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପବିତ୍ର କର । **9**ଦୁଃଖ ହୁଅ, ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କର ଓ କ୍ରନ୍ଦନ କର ! ତୁମ୍ଭର ହାସ୍ୟକୁ କ୍ରନ୍ଦନରେ ବଦଳାଇ ଦିଅ । ତୁମ୍ଭର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତାକୁ ଦୁଃଖରେ ବଦଳାଅ । **10**ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ନମ୍ର ହୁଅ ଓ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ମହନ୍ କରବେ ।

ତୁମ୍ଭେ ବସ୍ତୁପତି ନୁହଁ

11ଭଲ ଓ ଭରଣୀମାନେ! ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି କୁହ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ଥିବା ତୁମ୍ଭର କୌଣସି ଭଲର ସମାଲୋଚନା କରୁଛ, ବା ବିଚାର କରୁଛ; ତାହେଲେ ସେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେ ତା’ର ସମାଲୋଚନା କରୁଛ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଥିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭଲର ବିଚାର କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ସେ ପାଳନ କରୁଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର କରୁଛ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିଚାର କରୁଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ତାହାର ବିଚାରପତି ହୋଇଗଲ । **12**କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଚନା କରନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବିଚାରପତି । ସେ କେବଳ ରକ୍ଷା କରି ପାରନ୍ତି ଓ ବିନାଶ ମଧ୍ୟ କରି ପାରନ୍ତି । ଅତଏବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଲୋକର ବିଚାର କରବାର ତୁମ୍ଭ ପକ୍ଷରେ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ।

ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ନୀତିନିୟମ ଯୋଜନା କରନ୍ତୁ

13ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ କେହି କେହି କୁହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭେ ଆଜି ବା କାଲି କୌଣସି ସହରକୁ ଯିବୁ । ଆମ୍ଭେ ସେଠାରେ ବର୍ଷେ ରହିବୁ ଓ ବ୍ୟବସାୟ କରି ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବୁ ।” ଶୁଣ! ଏହି ବ୍ୟୟରେ ଚିନ୍ତା କର: **14**ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ, ଆସନ୍ତା କାଲି କଣ ଘଟିବ! ତୁମ୍ଭ ନୀତିନିୟମ ଗୋଟିଏ କୁହୁଡ଼ି ଭୁଲ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଧରି ଦେଖିପାରବ, ତାପରେ ସେ ଚାଲି ଯାଏ । **15**ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେ କହିବା ଉଚିତ: “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲକ୍ଷା ଥାଏ, ଆମ୍ଭେ ନୀତିନିୟମ ରହିବୁ ଓ ଏହା କରିବୁ ବା ତାହା କରିବୁ ।” **16**କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ଅହଂକାର କରି ଗର୍ବ କରୁଛ । ଏହିପ୍ରକାର ଅହଂକାର କରବା ଅନୁଚିତ ଅଟେ । **17**ଯଦି ନିଶ୍ଚିତ ଲୋକ ଭଲ କାମ କରବାକୁ ନାହିଁ ସୁଦ୍ଧା ତାହା କରେ ନାହିଁ, ତାହେଲେ ସେ ପାପ କରୁଥାଏ ।

ସ୍ୱାର୍ଥପର ଧନୀଲୋକେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ

5 ଧନୀ ଲୋକେ! ଶୁଣ! କ୍ରନ୍ଦନ କର ଓ ଅତି ଦୁଃଖିତ ହୁଅ । କାରଣ ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ଳେଶ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ମାଡ଼ି ଆସୁଛି । **2**ତୁମ୍ଭର ଧନସବୁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ଓ ମୂଲ୍ୟହୀନ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ତୁମ୍ଭର ପୋଷାକ ପୋକ ଖାଇ ଯାଇଛନ୍ତି । **3**ତୁମ୍ଭର ସୁନା ଓ ରୂପାରେ କଳଙ୍କି ଲାଗି ଯାଇଛି । ଏହା ନଷ୍ଟ ହୋଇ ପ୍ରମାଣ କରୁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଭୁଲକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ । ସେହି କଳଙ୍କି ତୁମ୍ଭ ଗର୍ଭରକୁ ଅଗ୍ନି ଭଳି ଗ୍ରାସ କରି ଦେବ । ଗୋଷ୍ଠଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜର ଧନ ସଂରକ୍ଷଣ କରୁଅଛ । **4**ଲୋକେ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରେୟମାନଙ୍କରେ କାମ କଲେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମଦୁରୀ ଦେଲ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ଆମଦାନୀ କଲେ । ଏବେ ସୁଗ୍ରୀୟ ସେନାବାହନୀର ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାର ଶୁଣିଛନ୍ତି । **5**ପୁଅପୁଅରେ ତୁମ୍ଭ ନୀତିନିୟମ ବିଳାସପୁଣ୍ୟ ଥିଲା । ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଲକ୍ଷା କରୁଥିଲ, ତାହା ପୂରଣ କରି ନିଜକୁ ଆନନ୍ଦିତ କଲ । ତୁମ୍ଭେ ବଳି ଦିବସ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିବା ଏକ ପଶୁପରି ନିଜକୁ ମୋଟା କଲ । **6**ତୁମ୍ଭେ

“ପରମେଶ୍ୱର ... ଗୃହୀତ ।” ଯାକ୍ୱା ପୁସ୍ତକ 20:5
“ପରମେଶ୍ୱର ... କରନ୍ତି ।” ହତୋପଦେଶ 3:34

ଉତ୍ତମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ଦୟା ଦେଖାଇଲ ନାହିଁ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ବିରୋଧୀ ନ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ତୁମ୍ଭେ ନାହିଁ।” ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରନ୍ତୁ ।

ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ହୁଅ

7ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ରଖ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଆସିବେ। ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧରି ରୁହ। 8ଗୁଣ୍ଡା ଯେପରି ନିଜ କ୍ଷେତର ମୂଲ୍ୟବାନ ଶସ୍ୟ ବଢ଼ି ଉଠିବାକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହତ ଆଗାରଖି, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ବର୍ଷା ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହତ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିଭଳି ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହେବା ଉଚିତ। ନିଜର ଆଶା ଛାଡ଼ି ଦିଅ ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି। 9ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କର ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ବନ୍ଦ ନ କଲେ, ନିଜେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିଚାର ହେବ। ବିଚାରପତି ଆସିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି। 10ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଭବବାଣୀ କହିଥିବା ଭବବାଦୀମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦାହରଣ ଅନୁସରଣ କର। ସେମାନେ ଅନେକ ଯାତନା ସହ ଥିଲେ ହେଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଥିଲେ। 11ଆମ୍ଭେ କହୁଛୁ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ରଧାରୀଗୁଡ଼ିକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହତ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ବିରାଜିତ ହେବେ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମବିକଳ ଧୈର୍ଯ୍ୟ* କଥା ଶୁଣିଛ। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଆତ୍ମବ ସବୁ କଷ୍ଟରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ସାରିଲ ପରେ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ପ୍ରଭୁ କରୁଣାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦୟାଳୁ ଅଟନ୍ତି।

ସାବଧାନ ରହି କଥା କୁହ

12ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ମନେରଖ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲ ବେଳେ ଗପଥ କର ନାହିଁ। ଏହା ଅତି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ। ତୁମ୍ଭର କଥାକୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ପାଇଁ ସୂଚୀ, ପୁଅବା ବା ଅନ୍ୟ କିଛିର ନାମ ନିଅ ନାହିଁ। “ତୁମ୍ଭର ହିଁ କଥା ହିଁ ହେଉ, ଏବଂ ନା କଥା

ପ୍ରାର୍ଥନାର ଶକ୍ତି

13ଯଦି କେହି ସକ୍ଷେପରେ ପଢ଼ନ୍ତି, ତା’ହେଲେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ। ଯଦି କେହି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି, ତାହେଲେ ସେ ଗୀତ ଗାଉ। 14ଯଦି ତୁମ୍ଭ ମଧୁର କେହି ଜଣେ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଅଛ, ତେବେ ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାର୍ଥନାମାନଙ୍କୁ* ଡାକିବା ଦରକାର। ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ତାହାଙ୍କୁ ତେଲ ମଖାଇବେ ଓ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ। 15ବିଶ୍ଵାସରେ କରାଯାଇଥିବା ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ରୋଗୀକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କରିଦେବ। ପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କରିବେ। ଯଦି ଏହି ଲୋକଟି ପାପ କରି ଥାଏ, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର ତାହାକୁ କ୍ଷମା କରିବେ।

16ତୁମ୍ଭେ କରୁଥିବା ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ନିକଟରେ ସ୍ଵୀକାର କର। ତା’ପରେ ପରସ୍ପର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର। ପରମେଶ୍ଵର ଯେପରି ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ଵସ୍ଥ କରି ଦିଅନ୍ତି, ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଏପରି କର। ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଯେତେବେଳେ ନିରନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ସେତେବେଳେ ମହାନ ଘଟଣାମାନ ଘଟିଥାଏ।

17ଏଲାୟ ଆମ୍ଭ ଭଳି ଜଣେ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେ ବର୍ଷା ନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭି ଉପରେ ତିନି ବର୍ଷ ଛଅମାସ ଧରି ବର୍ଷା ହେଲ ନାହିଁ। 18ତା’ପରେ ଏଲାୟ ବର୍ଷା ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ। ଆକାଶରୁ ବର୍ଷା ହେଲ ଓ ପୃଥିବୀରେ ପୁନଃ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲ।

ଆଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିବା

19ମୋ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ! ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ ଯଦି ଜଣେ ସତ୍ୟରୁ ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତାହାକୁ ସତ୍ୟକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ। 20ଏହା ମନେରଖ: ଯେଉଁ ଲୋକ ମତ୍ତ ମାର୍ଗରୁ ଜଣେ ପାପୀକୁ ଫେରାଇ ଆଣେ, ତେବେ ସେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ତାହାର ଆତ୍ମାକୁ ରକ୍ଷା କରେ। ଏହା କରିବା ଦ୍ଵାରା, ସେହି ଲୋକ ଅନେକ ପାପ କ୍ଷମାର କାରଣ ହୋଇପାରିଥାଏ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ମନ୍ଦିରର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ। ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ “ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ” ଓ “ପାଳକ” (ମେଷପାଳକ) କୁହାଯାଏ, ସେମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାଟ କଢ଼ାଇନେବା। ପ୍ରେରିତ 20:17,28; ଏଫିଶୀୟ 4:11; ପ୍ରଥମ ଡାନିଏଲ 3:1-6; ତିତସ 1:5-9